



Budgettaire kost van een werkloze 1987 - 2002

Actualisering van Planning Paper 79
van september 1997

V. Bresseleers, N. Fasquelle,
K. Hendrickx, L. Masure,
M. Saintrain, B. Scholtus,
P. Stockman

September 2004



Federaal Planbureau

Het Federaal Planbureau (FPB) is een instelling van openbaar nut.

Het FPB voert beleidsrelevant onderzoek uit op economisch, sociaal-economisch vlak en op het vlak van leefmilieu.

Hiertoe verzamelt en analyseert het FPB gegevens, onderzoekt het aanneembare toekomstscenario's, identificeert het alternatieven, beoordeelt het de gevolgen van beleidsbeslissingen en formuleert het voorstellen.

Het stelt zijn wetenschappelijke expertise onder meer ter beschikking van de regering, het Parlement, de sociale gesprekspartners, nationale en internationale instellingen.

Het FPB zorgt voor een ruime verspreiding van zijn werkzaamheden. De resultaten van zijn onderzoek worden ter kennis gebracht van de gemeenschap en dragen zo bij tot het democratisch debat.

Internet

URL: <http://www.plan.be>

E-mail: contact@plan.be

Publicaties

Terugkerende publicaties:

De economische vooruitzichten
De economische begroting
De "Short Term Update"

Planning Papers (de laatste nummers)

Het doel van de "Planning Papers" is de analyse- en onderzoekswerkzaamheden van het Federaal Planbureau te verspreiden.

- 94 *De administratieve lasten in Belgique voor het jaar 2002*
Aurélie Joos, Chantal Kegels - Januari 2004
- 95 *Energievooruitzichten voor België tegen 2030*
Dominique Gusbin, Bruno Hoornaert - Januari 2004

Working Papers (de laatste nummers)

- 16-04 *The NIME Economic Outlook for the World Economy 2004-2010 - Also in this issue: oil price shocks*
E. Meyermans, P. Van Brusselen - Augustus 2004
- 17-04 *Duurzame ontwikkeling en bestaansmiddelen voor oudere inactieven: een verkenning*
J.-M. Frère - September 2004
- 18-04 *Een kink in de kabel: de kosten van een storing in de stroomvoorziening*
D. Devogelaer, D. Gusbin - September 2004

Overname wordt toegestaan, behalve voor handelsdoeleinden, mits bronvermelding.
Drukwerk: Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie

Verantwoordelijke uitgever: Henri Bogaert
Wettelijk Depot: D/2004/7433/31



Inhoudstafel

DEEL I:	Het begrip budgettaire kost van een werkloze en samenvatting van de resultaten	1
1	Het begrip budgettaire kost van een werkloze	3
2	Samenvatting van de resultaten en van de methodologie	7
	A. Overzicht van de gemiddelde budgettaire jaarkost van een werkloze	7
	B. Korte voorstelling van de methodologie	10
DEEL II:	Detail van de berekeningen	11
3	Gemiddelde werkloosheidsuitkering en bezoldiging	13
	A. De gemiddelde jaarlijkse werkloosheidsuitkering	13
	B. De gemiddelde jaarlijkse bezoldiging van een loontrekkende uit de privé-sector	14
	C. Impliciete vervangingsratio	17
4	Het gemiddeld verlies aan socialezekerheidsbijdragen	19
	A. Berekening van het verlies aan socialezekerheidsontvangsten (wettelijke bijdragen over 12 maanden)	19
	B. Correcties op de toepassing van de wettelijke bijdragevoeten, berekend in punt A	21
5	Het gemiddeld verlies aan belastinginkomsten	23
	Bijlage	25
	A. Wettelijke bijdragevoeten voor de sociale zekerheid	25
	B. Persoonlijke bijdrage op het dubbel vakantiegeld	27

DEEL I:

Het begrip budgettaire kost van een werkloze en samenvatting van de resultaten



Het begrip budgettaire kost van een werkloze

De kosten van de werkloosheid

Toen in de loop van de jaren '70 de werkloosheidscijfers in de meeste industrielanden hoog opliepen, werden talrijke studies gewijd aan de kosten die dit fenomeen met zich meebrengt voor het individu, de overheid, de economie en de gemeenschap.

Volgens sommige auteurs kunnen de kosten van de werkloosheid *in drie grote categorieën* worden ondergebracht:

- *de macro-economische kosten* in de vorm van een aanhoudend verlies aan productie (van de consumptie, de investeringen, de inkomens, ...), gevolg, op korte termijn, van de werkloosheid, op middellange termijn, van het daarop volgende verlies aan menselijk kapitaal (kwalificatie); op individueel niveau zijn deze macro-economische kosten synoniem van dalende beroepsinkomens, wat een weerslag heeft op het volledige loopbaanprofiel en een daling impliceert van het beschikbaar inkomen en dus van de levensstandaard.
- *de psycho-sociale of menselijke kosten* die van nature moeilijk of zelfs niet meetbaar zijn en voortvloeien uit de verslechtering van de professionele en sociale status en de materiële bestaansvoorwaarden. Op individueel niveau hebben zij te maken met morele (angst, ontwaarding en ontwrichting van de familiale betrekkingen en de sociale relaties) of lichamelijke (gezondheid) problemen en op sociaal vlak, met de breuk tussen sociale groepen, het dualisme en het risico van delinquentie;
- *de kosten voor de overheidsfinanciën*, die bestaan uit directe financiële kosten (grotere sociale uitgaven, vooral voor werkloosheidsvergoedingen) en indirecte kosten (minderopbrengsten uit verplichte heffingen als gevolg van de non-activiteit, grotere rentelasten van de overheidsschuld).

Deze studie heeft betrekking op het derde aspect.

De kost van werkloosheid voor de overheidsfinanciën

De kost van werkloosheid voor de overheidsfinanciën kan a priori worden omschreven als het verschil tussen het feitelijke niveau van de netto financieringsbehoefte van de gezamenlijke overheid en het niveau dat deze financieringsbehoefte zou bereiken in een hypothetische toestand van volledige tewerkstelling.

Het is moeilijk om een dergelijke definitie toe te passen omdat de macro-economische omstandigheden van een niet bestaande volledige tewerkstelling nauwkeurig moeten worden bepaald. Niet alleen is de notie 'volledige tewerkstelling' een probleem op zich, het is bovendien duidelijk dat er verschillende configuraties inzake inkomens en verplichte heffingspercentages denkbaar zijn, afhankelijk van het belang van de verschillende determinanten van de vraag naar arbeid. Anders gezegd, een toestand van volledige tewerkstelling als gevolg van een grotere economische activiteit op wereldvlak en een toestand van volledige tewerkstelling als gevolg van een lagere arbeidskost zouden niet dezelfde budgettaire impact hebben.

Het is bijgevolg verleidelijk een minder ambitieuze benadering te hanteren die erin bestaat vanuit budgettair oogpunt twee situaties te vergelijken die wat werkgelegenheid en werkloosheid betreft slechts marginaal verschillen. Op die manier vermijdt men de - denkbare, maar vermetele - formulering van hypothesen waarin de inkomens en de verplichte heffingen worden beschreven in een toestand van volledige tewerkstelling.

De kost van werkloosheid voor de overheidsfinanciën wordt dan benaderd via de budgettaire kost van een werkloze, het verschil qua netto financieringsbehoefte tussen twee situaties die één eenheid verschillen inzake werkloosheid en werkgelegenheid. Bij een globale aanpak kan deze budgettaire kost van een werkloze geraamd worden op basis van gemiddelde waarden (de gemiddelde budgettaire kostprijs van een werkloze), zowel wat betreft de werkloosheidsvergoedingen als wat betreft de loonvoeten en de heffingspercentages. In principe kan een dergelijke evaluatie worden gemaakt door gebruik te maken van macro-economische modellen. Het gebruik van modellen vormt echter opnieuw een probleem wat betreft de macro-economische configuraties die de resultaten inzake overheidsfinanciën zullen bepalen.

Daarom publiceren verscheidene instellingen geregeld meer mechanische ramingen van de gemiddelde budgettaire kost van een werkloze (met name het Federaal Planbureau, de OESO). Deze ramingen worden meestal verkregen door de directe budgettaire kost (werkloosheidsvergoeding) op te tellen bij de mindertovangst aan belastingen als gevolg van de werkloosheid.

Vanzelfsprekend zal de budgettaire kostprijs die geraamd wordt op basis van concrete gevallen van vernietiging of creatie van arbeidsplaatsen, afwijken van de gemiddelde budgettaire kost. Hij zal bijvoorbeeld groter zijn in geval van vernietiging van een gekwalificeerde arbeidsplaats met anciënniteit (hoog loon en heffingspercentage, maximale werkloosheidsuitkering) en kleiner in geval van creatie van een laag gekwalificeerde arbeidsplaats die bestemd is voor een jonge langdurig werkloze (laag loon en heffingspercentage, en lage werkloosheidsuitkering).

Er zij vermeld dat er tussen die twee extreme voorbeelden talloze tussensituaties mogelijk zijn, met name wanneer de creatie van een gekwalificeerde arbeidsplaats de werkloosheid van de laag geschoolden vermindert, via een verhoging

van de kwalificaties bij de loontrekkenden op alle niveaus. Het systematisch onderzoek van al die gevallen vormt een studie op zich die buiten het kader van dit document valt.

De gemiddelde budgettaire kost van een werkloze: evaluatiemethode

Het begrip kost van werkloosheid, dat hier wordt bepaald als de gemiddelde budgettaire kost van een werkloze, steunt op drie elementen, namelijk de werkloosheidsuitkeringen, de parafiscale minderontvangsten en de fiscale minderontvangsten, zowel in termen van directe als indirecte belastingen.

Deze drie gegevens worden bepaald op basis van de op dat moment geldende wetgeving. De reeksen zijn bijgevolg *louter statistisch*. Bij ieder gebruik voor prognoses zou rekening moeten worden gehouden met de mogelijke interacties tussen werkgelegenheid en werkloosheid, de macro-economische context en eventuele aanpassingen van de sociale en fiscale wetgeving.

De gemiddelde budgettaire kost van een werkloze wordt verkregen door de directe budgettaire kost van een werkloze, die geraamd wordt op basis van de door de RVA berekende *gemiddelde dagvergoeding van een werkloze*, op te tellen bij het verlies aan sociale bijdragen en belastingen, dat geraamd wordt op basis van het *gemiddelde loon van de werknemers in de privé-sector*. Er wordt rekening gehouden met alle sociale bijdragen die betrekking hebben op de privé-sector. De berekening van het verlies aan directe en indirecte belastingontvangsten heeft tot doel het verschil te bepalen tussen de belastingen betaald op een loon en op een werkloosheidsvergoeding, waarbij rekening wordt gehouden met factoren zoals de samenstelling van de gezinnen, de marginale aanslagvoet wanneer twee inkomens worden gecumuleerd, enz..

Er zij opgemerkt dat geen rekening wordt gehouden met de afgeleide budgettaire gevolgen die voortvloeien uit het multiplicatoreffect op de economische activiteit vanwege schommelingen in de werkloosheid.

De *gemiddelde dagvergoeding van een werkloze* wordt berekend op basis van de vergoeding van *de uitkeringsgerechtigde werklozen*¹, in de administratieve zin van het woord, met inbegrip dus van de oudere niet werkzoekende werklozen, de personen die vrijgesteld zijn omwille van sociale of familiale redenen, de deeltijdse werknemers, enz.. De niet-uitkeringsgerechtigde werklozen en diverse andere categorieën van steuntrekkers die in verband zouden kunnen worden gebracht met de werkloosheid, zoals de bruggepensioneerden of personen tewerkgesteld in het kader van verscheidene maatregelen ter bestrijding van de werkloosheid, werden niet in aanmerking genomen.

Deze kost wordt *geïndividualiseerd*, in die zin dat hij geen rekening houdt met een reeks aan de werkloosheid verwante uitgaven zoals de uitgaven in het kader van het werkgelegenheidsbeleid, de bijkomende beroepsopleiding of de strategieën inzake herinschakeling in het arbeidscircuit, evenals de werkingskosten van de sociale parastatalen.

1. Nu met uitzondering van de tijdelijke werklozen, d.i. de belangrijkste methodologische wijziging in vergelijking met de vorige editie.

*Waarschuwing m.b.t. het
correcte gebruik van dit
begrip*

Het begrip gemiddelde budgettaire kost van een werkloze is nuttig om de globale gemiddelde impact van de werkloosheid op de overheidsfinanciën te ramen. Dit begrip biedt het voordeel dat het leidt tot een evaluatie waarin rekening wordt gehouden met de budgettaire minderontvangsten als gevolg van de lagere tewerkstelling. Bovendien is de daarbij toegepaste methodologie eenvoudiger en directer dan die van de econometrische modellen.

Het begrip gemiddelde jaarkost van een werkloze staat voortdurend in de *belangstelling* van de politieke instanties (er worden regelmatig parlementaire vragen gesteld), de sociale partners, de administraties, de universiteiten, de pers en zelfs particulieren en werd meestal goed begrepen en juist gebruikt. Dank zij de talrijke vragen en suggesties kon de aanpak in de loop van de opeenvolgende edities telkens weer worden verbeterd.

De gemiddelde budgettaire kostprijs van een werkloze mag echter niet worden gebruikt om eventuele subsidies in het kader van een actief werkgelegenheidsbeleid te bepalen. Het budgettaire rendement van de arbeidsplaatsen die hierdoor gecreëerd worden zal immers afhangen van de bijzondere kenmerken (in termen van lonen, heffingspercentages en werkloosheidsuitkeringen) van het marktsegment van de werkgelegenheid waarop de interventie van toepassing is. De impact op de overheidsfinanciën zou eveneens beïnvloed kunnen worden omdat de netto-werkgelegenheidscreatie lager uitvalt dan het bruto-effect doet vermoeden of omdat de arbeidscreatie aanleiding geeft tot een stijging van de beroepsbevolking.

Er moeten dus andere instrumenten worden gebruikt om dergelijke evaluaties te maken.



2 Samenvatting van de resultaten en van de methodologie

A. Overzicht van de gemiddelde budgettaire jaarkost van een werkloze

De resultaten worden samengevat in tabel 1a. Deze tabel geeft, uitgedrukt in lopende prijzen, het gemiddelde bedrag van de werkloosheidsuitkering en de minderontvangst aan sociale bijdragen en belastingen ten opzichte van een gemiddelde situatie waarin de werknemer tewerkgesteld zou zijn geweest in de privé-sector; deze drie elementen samen vormen de totale gemiddelde budgettaire jaarkost van een werkloze. Tabel 1b geeft dezelfde elementen in indexcijfers ten opzichte van 1987 = 100,0; tabel 1c geeft ze in structuur van de totale gemiddelde budgettaire jaarkost.

TABEL 1a - Evolutie van de gemiddelde budgettaire jaarkost van een werkloze en van zijn componenten
(in euro - lopende prijzen)

	Werkloosheids- uitkering	Verlies aan sociale werknemers- bijdragen	Verlies aan sociale werkgevers- bijdragen	Verlies aan sociale bijdragen	Verlies aan directe belastingen	Verlies aan indirecte belastingen	Verlies aan belastingen	Totale kost
	(1)	(2)	(3)	(4)=(2)+(3)	(5)	(6)	(7)=(5)+(6)	(8)=(1)+(4)+(7)
1987	5074	2018	5212	7231	3634	470	4103	16408
1988	5160	1999	5029	7028	3512	455	3967	16154
1989	5386	2092	5311	7403	3354	502	3856	16645
1990	5545	2214	5655	7869	3616	540	4155	17570
1991	5850	2348	5995	8343	3779	568	4347	18540
1992	5970	2639	6431	9070	3900	559	4459	19499
1993	6285	2736	6572	9307	4213	534	4747	20339
1994	6409	2822	6533	9355	4493	574	5067	20831
1995	6644	2846	6538	9384	4528	553	5081	21109
1996	6967	2901	6563	9464	4627	579	5207	21637
1997	7131	2970	6785	9755	4709	609	5318	22204
1998	7309	3040	6802	9842	4884	633	5517	22668
1999	7464	3145	7090	10235	5108	664	5771	23471
2000	7666	3280	7018	10298	5410	700	6110	24074
2001	8000	3398	7192	10590	5582	713	6294	24884
2002	8465	3501	7426	10928	5575	714	6289	25682

TABEL 1b - Evolutie van de gemiddelde budgettaire jaarkost van een werkloze en van zijn componenten
(in index 1987 = 100,0)

	Werkloosheids- uitkering	Verlies aan sociale werknemers- bijdragen	Verlies aan sociale werkgevers- bijdragen	Verlies aan sociale bijdragen	Verlies aan directe belastingen	Verlies aan indirecte belastingen	Verlies aan belastingen	Totale kost
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1987	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
1988	101,7	99,0	96,5	97,2	96,6	96,8	96,7	98,5
1989	106,1	103,7	101,9	102,4	92,3	106,9	94,0	101,4
1990	109,3	109,7	108,5	108,8	99,5	114,9	101,3	107,1
1991	115,3	116,4	115,0	115,4	104,0	121,0	105,9	113,0
1992	117,7	130,7	123,4	125,4	107,3	119,0	108,7	118,8
1993	123,9	135,6	126,1	128,7	115,9	113,6	115,7	124,0
1994	126,3	139,8	125,3	129,4	123,6	122,2	123,5	127,0
1995	130,9	141,0	125,4	129,8	124,6	117,8	123,8	128,6
1996	137,3	143,8	125,9	130,9	127,3	123,3	126,9	131,9
1997	140,5	147,2	130,2	134,9	129,6	129,7	129,6	135,3
1998	144,0	150,6	130,5	136,1	134,4	134,8	134,4	138,1
1999	147,1	155,8	136,0	141,6	140,6	141,3	140,7	143,0
2000	151,1	162,5	134,6	142,4	148,9	149,0	148,9	146,7
2001	157,6	168,4	138,0	146,5	153,6	151,7	153,4	151,7
2002	166,8	173,5	142,5	151,1	153,4	151,9	153,3	156,5

TABEL 1c - Evolutie van de gemiddelde budgettaire jaarkost van een werkloze en van zijn componenten
(in percent van het totaal)

	Werkloosheids- uitkering	Verlies aan sociale werknemers- bijdragen	Verlies aan sociale werkgevers- bijdragen	Verlies aan sociale bijdragen	Verlies aan directe belastingen	Verlies aan indirecte belastingen	Verlies aan belastingen	Totale kost
	(1)	(2)	(3)	(4)=(2)+(3)	(5)	(6)	(7)=(5)+(6)	(8)=(1)+(4)+(7)
1987	30,9	12,3	31,8	44,1	22,1	2,9	25,0	100,0
1988	31,9	12,4	31,1	43,5	21,7	2,8	24,6	100,0
1989	32,4	12,6	31,9	44,5	20,1	3,0	23,2	100,0
1990	31,6	12,6	32,2	44,8	20,6	3,1	23,7	100,0
1991	31,6	12,7	32,3	45,0	20,4	3,1	23,4	100,0
1992	30,6	13,5	33,0	46,5	20,0	2,9	22,9	100,0
1993	30,9	13,5	32,3	45,8	20,7	2,6	23,3	100,0
1994	30,8	13,5	31,4	44,9	21,6	2,8	24,3	100,0
1995	31,5	13,5	31,0	44,5	21,4	2,6	24,1	100,0
1996	32,2	13,4	30,3	43,7	21,4	2,7	24,1	100,0
1997	32,1	13,4	30,6	43,9	21,2	2,7	24,0	100,0
1998	32,2	13,4	30,0	43,4	21,5	2,8	24,3	100,0
1999	31,8	13,4	30,2	43,6	21,8	2,8	24,6	100,0
2000	31,8	13,6	29,2	42,8	22,5	2,9	25,4	100,0
2001	32,1	13,7	28,9	42,6	22,4	2,9	25,3	100,0
2002	33,0	13,6	28,9	42,6	21,7	2,8	24,5	100,0

B. Korte voorstelling van de methodologie

Deel II geeft een gedetailleerd beeld van de methodologie en de berekeningen die werden gemaakt om tot de uiteindelijke resultaten te komen.

De *gemiddelde jaarlijkse werkloosheidsuitkering* heeft alleen maar betrekking op de volledige (exclusief de tijdelijke) werkloosheid en wordt geraamd op basis van de gemiddelde daguitkering door de RVA en het aantal uitkeringsgerechtigde dagen per jaar (hoofdstuk 3, punt A).

De *gemiddelde jaarlijkse bezoldiging* die de werkloze had kunnen ontvangen indien hij tewerkgesteld was geweest, wordt berekend op basis van RSZ-gegevens. Zij heeft betrekking op alle werknemers van de privé-sector, handenarbeiders en hoofdarbeiders, die behoren tot de RSZ, de NPM (Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers) of de HVKZ (Hulp- en Voorzorgskas van Zeevarenden onder Belgische Vlag), die sinds 1984 de DMVZK (Dienst voor Maatschappelijke Veiligheid voor de Zeelieden der Koopvaardij) vervangt. Zij werd opgesteld voor handen- en hoofdarbeiders apart - onderscheid dat nodig is voor latere berekeningen -, en voor het gemiddelde van alle werknemers (zie hoofdstuk 3, punt B).

Het *gemiddeld verlies aan sociale zekerheidsbijdragen* vloeit voort uit de toepassing van de op 1 juli (3de kwartaal) geldende voeten op de gemiddelde jaarbezoldiging van het overeenkomstige jaar. Zij houdt rekening met de werknemersbijdragen op het dubbel vakantiegeld en de verlagingen van de werkgeversbijdragen (hoofdstuk 4).

Het *gemiddeld verlies aan belastingen* tenslotte vormt het verschil tussen de directe en indirecte belastingen die deze personen betaald zouden hebben indien zij tewerkgesteld waren geweest enerzijds en de belastingen die zij betalen als werkloze anderzijds.

Die methodologische principes zijn dezelfde als die van de vorige edities. Er werd nochtans overwogen de gegevens van de nationale boekhouding te gebruiken (loonmassa, sociale bijdragen, werkgelegenheid ...). Die optie bleek echter niet te rijmen met de basisprincipes van de studie, namelijk de berekening van de budgettaire kost van een werkloze aan de hand van een vergelijking met een gemiddelde 'witte' job in de privé-sector (arbeider of bediende), waarbij de activeringsmaatregelen niet in aanmerking worden genomen (zoals eerder vermeld, houdt die kost geen rekening met een reeks uitgaven die gekoppeld zijn aan werkloosheid, zoals de uitgaven voor werkgelegenheidsbevorderende maatregelen of voor aanvullende beroepsopleidingen). Met de gegevens van de nationale boekhouding kunnen die begrippen immers niet nauwkeurig genoeg geïsoleerd worden. Sinds de herziening van de nationale rekeningen in 2002, zijn volledige gegevens bovendien slechts officieel (INR) beschikbaar vanaf 1995.

DEEL II:

Detail van de berekeningen



Gemiddelde werkloosheidsuitkering en bezoldiging

A. De gemiddelde jaarlijkse werkloosheidsuitkering

De gemiddelde daguitkering werd uit de betalingsstatistieken van de RVA overgenomen. Het gaat hier om de volledig uitkeringsgerechtigde werklozen (in tegenstelling tot de vorige editie, waarin de tijdelijke werkloosheid nog werd meegerekend). De volledige werkloosheid omvat verschillende categorieën uitkeringsgerechtigde werklozen: niet-werkende volledig werklozen die ingeschreven zijn als werkzoekenden, volledig werklozen die een beroepsopleiding volgen, de werklozen na vrijwillige deeltijdse tewerkstelling, onvrijwillige deeltijdse werknemers, oudere niet-werkzoekende werklozen, de vrijgestelden wegens sociale en familiale moeilijkheden, enz. De werknemers die een uitkering krijgen voor tijdelijke werkloosheid, met andere woorden de werklozen die nog steeds een arbeidscontract hebben, maar waarbij de uitvoering ervan tijdelijk werd opgeschort, werden niet in aanmerking genomen omdat de context van tijdelijke werkloosheid verschillend is en de gemiddelde uitkeringen sterk verschillen.¹

1. De uitkering voor tijdelijke werklozen is hoger want de werkloosheidsperiode heeft geen impact en het gaat om werknemers uit sectoren die hoge lonen betalen.

TABEL 1 - Gemiddelde jaarlijkse werkloosheidsuitkering
(in euro)

	Gemiddelde daguitkering	Aantal vergoede dagen	Gemiddelde jaarlijkse uitkering
	(1)	(2)	(3)=(1)x(2)
1987	16,21	313	5074,43
1988	16,48	313	5159,78
1989	17,15	314	5386,43
1990	17,77	312	5545,48
1991	18,69	313	5850,34
1992	19,01	314	5970,22
1993	20,08	313	6284,84
1994	20,48	313	6408,99
1995	21,29	312	6643,74
1996	22,19	314	6966,55
1997	22,78	313	7130,58
1998	23,35	313	7309,04
1999	23,85	313	7464,22
2000	24,49	313	7665,96
2001	25,56	313	7999,60
2002	27,05	313	8465,14

Bron: RVA Stat-Info, berekening FPB.

B. De gemiddelde jaarlijkse brutobezoldiging van een loontrekkende uit de privé-sector

Het verlies aan socialezekerheidsbijdragen of belastingen ten gevolge van werkloosheid in de loop van een jaar wordt geëvalueerd op basis van een gemiddelde brutobezoldiging van werknemers uit de privé-sector die onderworpen zijn aan de sociale zekerheid. Die gemiddelde bezoldiging werd gebaseerd op RSZ-statistieken. Op basis van de bezoldigingen per statuut (hand- en hoofdarbeiders) of de totale bezoldigingen, wordt het aantal werknemers in elke categorie gebruikt om de gemiddelde vergoeding per statuut of in het algemeen te berekenen. Het onderscheid hand/hoofdarbeiders is nodig voor de latere berekening van de socialezekerheidsbijdragen (persoonlijke bijdrage op het dubbele vakantiegeld, hoofdstuk 4, punt B.1.).

De bezoldigingen van handarbeiders werden met 1,08 vermenigvuldigd om rekening te kunnen houden met de integratie van het enkelvoudig vakantiegeld (betaald door de werkgever aan een vakantiekas) in de grondslag der bijdragen. De gemiddelde bezoldiging van de handarbeiders omvat naast de handarbeiders uit de privé-sector die aan RSZ onderworpen zijn, ook de handarbeiders die onder het NPM vallen (Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers) en de HVKZ (Hulp- en Voorzorgskas van Zeevarenden onder Belgische Vlag) die sinds 1984 de DM-VZK vervangt (Dienst voor Maatschappelijke Veiligheid voor de Zeelieden der Koopvaardij).

TABEL 2 - Bezoldigingen, aantallen personen en gemiddelde jaarlijkse bezoldiging; werknemers die aan de sociale zekerheid onderworpen zijn - Privé-sector

	Brutobezoldiging ^a van de werknemers (10 ⁶ euro) (1)	Aantal werknemers (2)	Gemiddelde brutobezoldiging per werknemer (in euro) (3)=(1)/(2)
1987			
Handarbeiders	13618	1106620	12306
Hoofdarbeiders	17296	870859	19861
Totaal	30914	1977479	15633
1988			
Handarbeiders	14151	1155429	12247
Hoofdarbeiders	17992	920691	19542
Totaal	32143	2076120	15482
1989			
Handarbeiders	15241	1189857	12809
Hoofdarbeiders	19519	955196	20434
Totaal	34759	2145053	16204
1990			
Handarbeiders	16354	1206095	13559
Hoofdarbeiders	21397	994886	21507
Totaal	37751	2200981	17152
1991			
Handarbeiders	16854	1192095	14138
Hoofdarbeiders	23009	1011426	22749
Totaal	39863	2203521	18091
1992			
Handarbeiders	17416	1180454	14754
Hoofdarbeiders	24075	1017733	23656
Totaal	41491	2198187	18875
1993			
Handarbeiders	17145	1138193	15064
Hoofdarbeiders	24824	1006636	24660
Totaal	41969	2144829	19568
1994			
Handarbeiders	17679	1126152	15698
Hoofdarbeiders	25415	1008954	25189
Totaal	43093	2135106	20183
1995			
Handarbeiders	17950	1148040	15635
Hoofdarbeiders	26304	1025662	25646
Totaal	44254	2173702	20359

	Brutobezoldiging ^a van de werknemers (10 ⁶ euro) (1)	Aantal werknemers (2)	Gemiddelde brutobezoldiging per werknemer (in euro) (3)=(1)/(2)
1996			
Handarbeiders	18034	1146920	15724
Hoofdarbeiders	27462	1045512	26267
Totaal	45496	2192431	20751
1997			
Handarbeiders	18511	1148211	16122
Hoofdarbeiders	28614	1070157	26738
Totaal	47125	2218368	21243
1998			
Handarbeiders	19261	1168638	16482
Hoofdarbeiders	30082	1100648	27331
Totaal	49343	2269287	21744
1999			
Handarbeiders	19951	1168351	17076
Hoofdarbeiders	32070	1144148	28030
Totaal	52021	2312499	22496
2000			
Handarbeiders	20989	1179773	17791
Hoofdarbeiders	34645	1191896	29067
Totaal	55634	2371669	23458
2001			
Handarbeiders	21716	1194007	18187
Hoofdarbeiders	37512	1242798	30184
Totaal	59228	2436805	24306
2002			
Handarbeiders	21869	1175097	18611
Hoofdarbeiders	38837	1249100	31092
Totaal	60707	2424197	25042

a. De bezoldigingen voor handarbeiders worden met 1,08 vermenigvuldigd om rekening te kunnen houden met de jaarlijkse vakantie.
Bron: RSZ, berekening FPB.

C. Impliciete vervangingsratio

Als we de gemiddelde jaarlijkse werkloosheidsuitkering die in tabel 1 (punt A) werd berekend, vergelijken met de gemiddelde jaarlijkse vergoeding per werknemer, berekend in tabel 2 (punt B), dan kunnen we hieruit een impliciete 'vervangingsratio' afleiden door het ene getal te delen door het andere (tabel 3).

Het lage peil van de impliciete 'vervangingsratio' toont aan dat de benaderingswijze van deze studie die in hoofdstuk 1 werd uiteengezet, van nut was. Er wordt een vergelijking gemaakt tussen alle werkloosheidsuitkeringen gedeeld door het totaal aantal werklozen per jaar, en alle bezoldigingen gedeeld door het aantal werknemers van de privé-sector van hetzelfde jaar. Hierbij gaan we ervan uit dat, indien de werklozen in dat jaar hadden gewerkt, zij geen dergelijk gemiddelde bedrag aan werkloosheidsuitkeringen hadden gekost, maar een dergelijk gemiddeld bedrag aan socialezekerheidsbijdragen en belastingen hadden opgebracht, wat weerspiegeld wordt in de 'gemiddelde budgettaire kost'. Bij die benadering worden dus alle werklozen van één jaar in aanmerking genomen met de verdeling van al hun mogelijke kenmerken: langere of kortere werkloosheidsduur, met meer of minder opschortingen, enz. Ook wordt er rekening gehouden met alle werknemers van hetzelfde jaar met al hun mogelijke loopbaan kenmerken. De impliciete ratio die in tabel 3 wordt berekend, is dus erg verschillend en onvermijdelijk lager dan de vervangingsratio voor een werkloze of voor een steekproef type-werklozen die dat jaar in de werkloosheid terechtkomen.

TABEL 3 - Impliciete vervangingsratio waarbij de gemiddelde werkloosheidsuitkering gedeeld wordt door de gemiddelde bezoldiging

	Gemiddelde werkloosheidsuitkering (in lopende euro's)	Gemiddelde jaarlijkse brutobezoldiging (in lopende euro's)	Impliciete vervangingsratio (in %)
	(1)	(2)	(3)=(1)/(2)
1987	5074	15633	32,5%
1988	5160	15482	33,3%
1989	5386	16204	33,2%
1990	5545	17152	32,3%
1991	5850	18091	32,3%
1992	5970	18875	31,6%
1993	6285	19568	32,1%
1994	6409	20183	31,8%
1995	6644	20359	32,6%
1996	6967	20751	33,6%
1997	7131	21243	33,6%
1998	7309	21744	33,6%
1999	7464	22496	33,2%
2000	7666	23458	32,7%
2001	8000	24306	32,9%
2002	8465	25042	33,8%



Het gemiddeld verlies aan socialezekerheidsbijdragen

Het gemiddeld verlies aan socialezekerheidsbijdragen wordt berekend door de bijdragevoeten die gelden op 1 juli (derde kwartaal) toe te passen op de gemiddelde jaarlijkse bezoldigingen van het overeenkomstige jaar. Tot 1982 waren de bijdragevoeten voor handarbeiders en hoofdarbeiders verschillend en sommige van die bijdragevoeten waren van toepassing op geplafonneerde maandelijkse bezoldigingen. Vanaf het 4^{de} kwartaal van 1982 zijn de bijdragevoeten voor iedereen gelijk en zijn de loongrenzen verdwenen. De berekening kan vanaf dan rechtstreeks worden toegepast op de gemiddelde jaarlijkse bezoldiging van een werknemer uit de privé-sector zonder voorafgaande opsplitsing per statuut (punt A, tabel 4).

De toepassing van de traditionele socialezekerheidsbijdragevoeten houdt al rekening met de werkgeversbijdragen op het dubbel vakantiegeld. Daarnaast worden in de voorliggende oefening ook de persoonlijke bijdragen op het dubbel vakantiegeld in aanmerking genomen. Bovendien proberen we het effect van de verschillende verlagingen van de werkgeversbijdragen in rekening te brengen die in de loop der jaren werden ingevoerd en van toepassing waren in de privé-sector.

A. Berekening van het verlies aan socialezekerheidsontvangsten (wettelijke bijdragen over 12 maanden)

De socialezekerheidsbijdragen waarmee rekening wordt gehouden, zijn de traditionele werknemers- en werkgeversbijdragen en de nieuwe bijdragen waarmee sinds 1989 initiatieven gefinancierd worden om risicogroepen tewerk te stellen (programmawet van 30.12.1988). Verder financieren die bijdragen ook het Begeleidingsplan voor Werklozen (wet van 30.12.1992) en een deel van de aanvullende vergoedingen voor oudere werklozen (vanaf 1997). Een bijzondere bijdrage die bestemd is voor het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (opgericht bij de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers) heeft sinds 1994 tot doel initiatieven voor 'kinderopvang' te financieren.

De voornoemde bijdragen zijn verplicht. Zij zijn voor alle werkgevers uit de privé-sector van toepassing en worden, zowel voor de aangifte als voor de betaling, op dezelfde wijze behandeld als de traditionele bijdragen.

Met twee soorten bijdragen werd hier geen rekening gehouden: de bijdrage bestemd voor het stelsel van de jaarlijkse vakantie en de bijdrage 'betaald educatief verlof' want beide kunnen gezien worden als loon. De bijdragen voor het Fonds

voor Sluiting van Ondernemingen en de bijdragen voor bestaanszekerheid worden evenmin in aanmerking genomen; zij vallen niet onder het algemene socialezekerheidstelsel, maar vloeien voort uit akkoorden die in de paritaire comités werden afgesloten, waardoor verschillende aanslagvoeten ontstaan naargelang van de sector. Er wordt ook geen rekening gehouden met de bijzondere bijdrage op de stortingen voor extralegale pensioenen, noch met de hoofdelijke bijdrage op de tewerkstelling van onvrijwillig deeltijdse werknemers, noch met de tijdelijke bijzondere bijdrage ten laste van alleenstaanden en gezinnen zonder kinderen (afgeschaft vanaf 1993). De bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid (wet van 30.03.1994) ten laste van werknemers werd hier beschouwd als een belasting op het inkomen, omdat zij berekend wordt op basis van de bezoldigingen van het gezin (hoofdstuk 5).

De persoonlijke bijdrage op het dubbel vakantiegeld en de verscheidene verlagen van de werkgeversbijdragen worden apart behandeld in punt B.

TABEL 4 - Gemiddeld verlies aan socialezekerheidsbijdragen per persoon en per jaar (toepassing van de wettelijke voeten over 12 maanden)

	Gemiddelde jaarlijkse brutobezoldiging per werknemer (in euro)	Bijdragevoeten			Verlies aan socialezekerheidsbijdragen		
		(in %) ^a			(in euro)		
		Persoonlijke bijdrage	Werkgeversbijdrage	Totaal	Persoonlijke bijdrage	Werkgeversbijdrage	Totaal
	(1)	(2)	(3)	(4)=(2)+(3)	(5)=(1)x(2)	(6)=(1)x(3)	(7)=(5)+(6)
1987	15633	12,07	34,51	46,58	1887	5395	7282
1988	15482	12,07	33,64	45,71	1869	5208	7077
1989	16204	12,07	33,93	46,00	1956	5498	7454
1990	17152	12,07	34,05	46,12	2070	5840	7910
1991	18091	12,07	34,16	46,23	2184	6180	8363
1992	18875	13,07	35,02	48,09	2467	6610	9077
1993	19568	13,07	34,30	47,37	2558	6712	9269
1994	20183	13,07	34,29	47,36	2638	6921	9559
1995	20359	13,07	34,35	47,42	2661	6993	9654
1996	20751	13,07	34,35	47,42	2712	7128	9840
1997	21243	13,07	34,35	47,42	2776	7297	10074
1998	21744	13,07	34,24	47,31	2842	7445	10287
1999	22496	13,07	34,24	47,31	2940	7703	10643
2000	23458	13,07	34,24	47,31	3066	8032	11098
2001	24306	13,07	34,24	47,31	3177	8322	11499
2002	25042	13,07	34,24	47,31	3273	8574	11847

a. Zie bijlage, punt A.

B. Correcties op de toepassing van de wettelijke bijdragevoeten, berekend in punt A

1. De persoonlijke bijdrage op het dubbel vakantiegeld

Voor de methodologie verwijzen we naar de vorige uitgave. De details in verband met de berekening zijn weergegeven in de bijlage, deel B.

TABEL 5 - Gemiddeld verlies aan persoonlijke bijdragen op het dubbel vakantiegeld (in euro)

1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
131,27	130,00	136,07	144,06	164,60	171,76	178,15	183,74	185,37	189,01	193,52	198,10	205,01	213,83	221,65	228,43

2. Diverse verlagingen van de werkgeversbijdragen

Sinds 1982 voert de regering een werkgelegenheidsbeleid dat tot doel had de parafiscale lasten van de ondernemingen te verminderen via de tijdelijke verlaging en zelfs de afschaffing van sommige werkgeversbijdragen. In deze studie komen enkel de verlagingen en afschaffingen aan bod die aan de privé-sector werden toegekend. Er wordt geen rekening gehouden met verlaagde bijdragen voor de overheidsadministraties, zoals bijvoorbeeld bij de aanwerving van gesubsidieerde contractuelen. Verder wordt de verlaging van loonmatigingsbijdrage die aan de universiteiten werd toegekend, niet in aanmerking genomen.

De volgende tabel geeft een raming van de aldus toegestane verlagingen. Door die raming te delen door het totaal aantal werknemers, kan de gemiddelde verlaging van de werkgeversbijdragen per werknemer worden ingeschat.

TABEL 6 - Gemiddelde verlaging van de werkgeversbijdragen per werknemer

	Totaal verlagingen (in miljoenen euro)	Aantal werknemers	Gemiddelde verlaging van de werkgeversbijdragen per werknemer (in euro)
1987	361,1	1977479	183
1988	372,3	2076120	179
1989	401,3	2145053	187
1990	408,6	2200981	186
1991	407,4	2203521	185
1992	393,0	2198187	179
1993	300,3	2144829	140
1994	828,1	2135106	388
1995	990,5	2173702	456
1996	1239,9	2192431	566
1997	1135,0	2218368	512
1998	1459,7	2269287	643

	Totaal verlagingen (in miljoenen euro)	Aantal werknemers	Gemiddelde verlaging van de werkgeversbijdragen per werknemer (in euro)
1999	1416,3	2312499	612
2000	2404,3	2371669	1014
2001	2754,7	2436805	1130
2002	2783,2	2424197	1148

3. Gemiddeld verlies aan socialezekerheidsbijdragen

Tabel 7 is gebaseerd op de gegevens in tabel 4, waaraan de persoonlijke bijdrage op het dubbel vakantiegeld werd toegevoegd en waarvan de verlagingen van de werkgeversbijdragen werden afgetrokken.

TABEL 7 - Gemiddeld verlies aan socialezekerheidsbijdragen
(in euro)

	Persoonlijke bijdrage	Werkgeversbijdrage	Totaal
1987	2018	5212	7231
1988	1999	5029	7028
1989	2092	5311	7403
1990	2214	5655	7869
1991	2348	5995	8343
1992	2639	6431	9070
1993	2736	6572	9307
1994	2822	6533	9355
1995	2846	6538	9384
1996	2901	6563	9464
1997	2970	6785	9755
1998	3040	6802	9842
1999	3145	7090	10235
2000	3280	7018	10298
2001	3398	7192	10590
2002	3501	7426	10928



5 Het gemiddeld verlies aan belastinginkomsten

Een arbeidskracht die werkloos is in plaats van tewerkgesteld, betekent voor de Staat een verlies aan belastingontvangsten: enerzijds zorgt een vervangingsinkomen voor minder inkomstenbelastingen dan een loon, anderzijds wordt de verbruiksbelasting beïnvloed door de geringere koopkracht van een werkloze in vergelijking met die van een loontrekkende. De fiscale kost die hier in aanmerking wordt genomen, heeft enkel betrekking op die directe minderontvangsten: met de indirecte of afgeleide¹ fiscale verliezen wordt geen rekening gehouden.

De berekeningsmethode van de fiscale kost wordt omschreven in de 'Budgettaire kost van een werkloze' - uitgave 1997 - en zal verder in de tekst worden uiteengezet. Zij maakt een onderscheid tussen de fiscale kost van een samenwonende werkloze en de fiscale kost van een alleenstaande werkloze of een werkloos gezinshoofd. De gewogen gemiddelde kost wordt in tabel 8 weergegeven.

TABEL 8 - Gemiddeld verlies aan belastinginkomsten
(in euro)

	Kost aan directe belastingen	Kost aan indirecte belastingen	Totale belastingkost
1987	3634	470	4103
1988	3512	455	3967
1989	3354	502	3856
1990	3616	540	4155
1991	3779	568	4347
1992	3900	559	4459
1993	4213	534	4747
1994	4493	574	5067
1995	4528	553	5081
1996	4627	579	5207
1997	4709	609	5318
1998	4884	633	5517
1999	5108	664	5771
2000	5410	700	6110
2001	5582	713	6294
2002	5575	714	6289

1. Bijvoorbeeld, het verlies aan vennootschapsbelastingen dat voortvloeit uit het feit dat een werkloze, door zijn geringere consumptie, het bruto-exploitatietooverschot van de bedrijven in mindere mate spijst.

De kost aan directe belastingen (personenbelasting en bijzondere bijdrage aan de sociale zekerheid¹) vloeit voort uit het verlies aan aanslagbasis dat wordt weergegeven door het verschil tussen de werkloosheidsuitkering en het gemiddelde loon zonder sociale bijdragen en aftrekbare bedrijfslasten.

Op basis van de fiscale maatregelen die van kracht zijn tijdens de beschouwde periode, kunnen de directe belastingen op de uitkering van een alleenstaande werkloze of een werkloos gezinshoofd als verwaarloosbaar worden beschouwd. De kost aan directe belastingen als gevolg van het feit dat die werknemer niet tewerkgesteld is, wordt dus door geen enkele fiscale ontvangst gecompenseerd. Die kost kan worden geraamd op basis van de gemiddelde aanslagvoet van de directe belastingen² die op het gemiddeld belastbaar loon van toepassing is.

De samenwonende werkloze daarentegen behoort per definitie tot een fiscaal gezin dat inkomsten aangeeft die het ontvangt naast de werkloosheidsuitkering. De nettokost aan directe belastingen wordt dus geraamd op basis van de gemiddelde marginale aanslagvoet van de directe belastingen³ die wordt toegepast op het verschil tussen het gemiddeld belastbaar inkomen en de werkloosheidsuitkering. Er wordt ook rekening gehouden met de belastingverlaging voor de werkloosheidsuitkering.

De kost aan indirecte belastingen (BTW en accijnzen⁴) wordt berekend op basis van het verschil tussen het beschikbaar inkomen van een werkloze en een werknemer, de gemiddelde consumptieneiging (verhouding tussen de particuliere consumptie en het beschikbaar gezinsinkomen) en de gemiddelde aanslagvoet van de indirecte belastingen (verhouding tussen de BTW en de accijnzen die door de gezinnen worden betaald en de totale particuliere consumptie)⁵.

De kost aan indirecte belastingen voor een alleenstaande werkloze of een werkloos gezinshoofd wordt geraamd op basis van de gemiddelde aanslagvoet van de indirecte belastingen die wordt toegepast op het verschil tussen de gemiddelde werkloosheidsuitkering en het geconsumeerde deel van het gemiddeld loon; de onderliggende hypothese is een marginale consumptiequote gelijk aan 1 voor een alleenstaande werkloze of een gezinshoofd. De berekening is dezelfde voor de samenwonende werklozen, behalve het feit dat de consumptieneiging van een samenwonende werknemer onveranderd zou blijven wanneer hij werkloos is.

-
1. De bijzondere bijdrage aan de sociale zekerheid is een heffing op het belastbaar inkomen van de personenbelasting (zonder pensioenen en inkomens van de "zuiver" zelfstandigen). Zij werd ingevoerd in het aanslagjaar 1995.
 2. De gemiddelde aanslagvoet van de personenbelasting is gebaseerd op NIS-gegevens (Financiële statistieken, "Fiscale statistiek van de inkomens onderworpen aan de personenbelasting"), aangevuld met een gemiddelde bijzondere bijdrage aan de sociale zekerheid.
 3. Berekend op basis van de statistieken per quantiel van de personenbelasting en het belastbaar inkomen, gepubliceerd door het NIS. Zie Saintrain, M., "L'impôt des personnes physiques en Belgique : une analyse macroéconomique", Working Paper n° 01-1998, Federaal Planbureau.
 4. In tegenstelling tot de editie van 1997 van de "Budgettaire kost van een werkloze", die andere indirecte belastingen in aanmerking nam, zijn de enige indirecte belastingen hier de BTW en de accijnzen.
 5. De statistieken van de indirecte belastingen, de consumptie en het beschikbaar inkomen komen uit de Nationale Boekhouding.



Bijlage

A. Wettelijke bijdragevoeten voor de sociale zekerheid

TABEL 9 - Bijdragevoeten voor de sociale zekerheid
(in %)

	Persoonlijke bijdrage	Werkgevers- bijdrage	Totaal
Bijdragen - 2002			
Werkloosheid	0,87	3,15	4,02
Aandeel globale bijdrage	0,87	1,46	
Werkloosheidsbijdrage (10 werknemers en meer)	0	1,6	
Loonmatiging op de werkloosheidsbijdrage	0	0,09	
Pensioenen	7,50	8,86	16,36
ZIV-vergoedingen	1,15	2,35	3,50
ZIV-gezondheidszorg	3,55	3,80	7,35
Kinderbijslag	0,00	7,00	7,00
Beroepsziekten	0,00	1,10	1,10
Arbeidsongevallen	0,00	0,30	0,30
Loonmatiging	0,00	7,48	7,48
Fonds voor de werkgelegenheid - begeleidingsplan	0,00	0,05	0,05
Anciënniteitstoeslag voor een oudere werkloze en tijdelijke werkloosheid	0,00	0,10	0,10
Kinderopvang	0,00	0,05	0,05
Totaal	13,07	34,24	47,31
Bijdragen - 2001			
Werkloosheid	0,87	3,15	4,02
Aandeel globale bijdrage	0,87	1,46	
Werkloosheidsbijdrage (10 werknemers en meer)	0	1,6	
Loonmatiging op de werkloosheidsbijdrage	0	0,09	
Pensioenen	7,50	8,86	16,36
ZIV-vergoedingen	1,15	2,35	3,50
ZIV-gezondheidszorg	3,55	3,80	7,35
Kinderbijslag	0,00	7,00	7,00
Beroepsziekten	0,00	1,10	1,10
Arbeidsongevallen	0,00	0,30	0,30
Loonmatiging	0,00	7,48	7,48
Fonds voor de werkgelegenheid - begeleidingsplan	0,00	0,05	0,05
Anciënniteitstoeslag voor een oudere werkloze en tijdelijke werkloosheid	0,00	0,10	0,10
Kinderopvang	0,00	0,05	0,05
Totaal	13,07	34,24	47,31

	Persoonlijke bijdrage	Werkgevers- bijdrage	Totaal
Bijdragen - 2000			
Werkloosheid	0,87	3,15	4,02
Aandeel globale bijdrage	0,87	1,46	
Werkloosheidsbijdrage (10 werknemers en meer)	0	1,6	
Loonmatiging op de werkloosheidsbijdrage	0	0,09	
Pensioenen	7,50	8,86	16,36
ziv-vergoedingen	1,15	2,35	3,50
ziv-gezondheidszorg	3,55	3,80	7,35
Kinderbijslag	0,00	7,00	7,00
Beroepsziekten	0,00	1,10	1,10
Arbeidsongevallen	0,00	0,30	0,30
Loonmatiging	0,00	7,48	7,48
Fonds voor de werkgelegenheid - begeleidingsplan	0,00	0,05	0,05
Anciënniteitstoelage voor een oudere werkloze en tijdelijke werkloosheid	0,00	0,10	0,10
Kinderopvang	0,00	0,05	0,05
Totaal	13,07	34,24	47,31
Bijdragen - 1999			
Werkloosheid	0,87	3,15	4,02
Aandeel globale bijdrage	0,87	1,46	
Werkloosheidsbijdrage (10 werknemers en meer)	0	1,6	
Loonmatiging op de werkloosheidsbijdrage	0	0,09	
Pensioenen	7,50	8,86	16,36
ziv-vergoedingen	1,15	2,35	3,50
ziv-gezondheidszorg	3,55	3,80	7,35
Kinderbijslag	0,00	7,00	7,00
Beroepsziekten	0,00	1,10	1,10
Arbeidsongevallen	0,00	0,30	0,30
Loonmatiging	0,00	7,48	7,48
Fonds voor de werkgelegenheid - begeleidingsplan	0,00	0,05	0,05
Anciënniteitstoelage voor een oudere werkloze en tijdelijke werkloosheid	0,00	0,10	0,10
Kinderopvang	0,00	0,05	0,05
Totaal	13,07	34,24	47,31
Bijdragen - 1998			
Werkloosheid	0,87	3,15	4,02
Aandeel globale bijdrage	0,87	1,46	
Werkloosheidsbijdrage (10 werknemers en meer)	0	1,6	
Loonmatiging op de werkloosheidsbijdrage	0	0,09	
Pensioenen	7,50	8,86	16,36
ziv-vergoedingen	1,15	2,35	3,50
ziv-gezondheidszorg	3,55	3,80	7,35
Kinderbijslag	0,00	7,00	7,00
Beroepsziekten	0,00	1,10	1,10
Arbeidsongevallen	0,00	0,30	0,30
Loonmatiging	0,00	7,48	7,48
Fonds voor de werkgelegenheid - begeleidingsplan	0,00	0,05	0,05
Anciënniteitstoelage voor een oudere werkloze en tijdelijke werkloosheid	0,00	0,10	0,10
Kinderopvang	0,00	0,05	0,05
Totaal	13,07	34,24	47,31

B. Persoonlijke bijdrage op het dubbel vakantiegeld

TABEL 10 - Gemiddeld verlies aan persoonlijke bijdragen op het dubbel vakantiegeld

		Gemiddelde vergoeding per werknemer	Aantal werknemers	Gemiddeld verlies per werknemer en per type bijdrage op het dubbel vakantiegeld	Globaal gemiddeld verlies aan bijdragen op het dubbel vakantiegeld (10 ⁶ euros)	Gemiddeld verlies aan bijdragen per werknemer op het dubbel vakantiegeld
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1987	12,07%					
Handarbeiders		12306	1106620	101	112	
Hoofdarbeiders		19861	870859	170	148	
Totaal		15633	1977479		260	131,27
1988	12,07%					
Handarbeiders		12247	1155429	101	116	
Hoofdarbeiders		19542	920691	167	154	
Totaal		15482	2076120		270	130,00
1989	12,07%					
Handarbeiders		12809	1189857	105	125	
Hoofdarbeiders		20434	955196	175	167	
Totaal		16204	2145053		292	136,07
1999	12,07%					
Handarbeiders		13559	1206095	111	134	
Hoofdarbeiders		21507	994886	184	183	
Totaal		17152	2200981		317	144,06
1991	13,07%					
Handarbeiders		14138	1192095	126	150	
Hoofdarbeiders		22749	1011426	211	213	
Totaal		18091	2203521		363	164,60
1992	13,07%					
Handarbeiders		14754	1180454	131	155	
Hoofdarbeiders		23656	1017733	219	223	
Totaal		18875	2198187		378	171,76
1993	13,07%					
Handarbeiders		15064	1138193	134	152	
Hoofdarbeiders		24660	1006636	228	230	
Totaal		19568	2144829		382	178,15
1994	13,07%					
Handarbeiders		15698	1126152	140	157	
Hoofdarbeiders		25189	1008954	233	235	
Totaal		20183	2135106		392	183,74

		Gemiddelde vergoeding per werknemer	Aantal werknemers	Gemiddeld verlies per werknemer en per type bijdrage op het dubbel vakantiegeld	Globaal gemiddeld verlies aan bijdragen op het dubbel vakantiegeld (10 ⁶ euros)	Gemiddeld verlies aan bijdragen per werknemer op het dubbel vakantiegeld
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1995	13,07%					
Handarbeiders		15635	1148040	139	160	
Hoofdarbeiders		25646	1025662	237	243	
Totaal		20359	2173702		403	185,37
1996	13,07%					
Handarbeiders		15724	1146920	140	160	
Hoofdarbeiders		26267	1045512	243	254	
Totaal		20751	2192431		414	189,01
1997	13,07%					
Handarbeiders		16122	1148211	143	165	
Hoofdarbeiders		26738	1070157	247	265	
Totaal		21243	2218368		429	193,52
1998	13,07%					
Handarbeiders		16482	1168638	146	171	
Hoofdarbeiders		27331	1100648	253	278	
Totaal		21744	2269287		450	198,10
1999	13,07%					
Handarbeiders		17076	1168351	152	177	
Hoofdarbeiders		28030	1144148	259	297	
Totaal		22496	2312499		474	205,01
2000	13,07%					
Handarbeiders		17791	1179773	158	187	
Hoofdarbeiders		29067	1191896	269	321	
Totaal		23458	2371669		507	213,83
2001	13,07%					
Handarbeiders		18187	1194007	162	193	
Hoofdarbeiders		30184	1242798	279	347	
Totaal		24306	2436805		540	221,65
2002	13,07%					
Handarbeiders		18611	1175097	165	194	
Hoofdarbeiders		31092	1249100	288	359	
Totaal		25042	2424197		554	228,43